

Horváth Boglárka5.: A láthatatlan bot

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy szegény család. Ebben a családban a legkisebb fiút Palkónak hívták. Palkónak és testvéreinek volt egy kutyájuk és boldogok is voltak vele, de egy nap Palkó édesanyja beteg lett és meghalt.

Édesanyja halála után Palkónak nem volt otthon maradása, el akart menni szerencsét próbálni. Az édesapja öreg volt és nem akart vitába keveredni a fiával, de mielőtt útjára bocsátotta volna Palkót, adott neki egy láthatatlan botot.

- Palkó, fiam a botnak ezt a verset kell mondanod:

„Pördülj, fordulj botocska

Támadj rá a gonoszra!” - szavalta Palkó édesapja. - Ha ezt elmondod, a botnak a gonosz megkapja méltó jutalmát. De vigyázz! A bot csak az emberek számára láthatatlan, az állatok látják.

Palkó megköszönte az édesapjától kapott ajándékot és útnak eredt. Bodri kutyája egy jó darabig szomorúan bámult utána, de amikor Palkó apja nem figyelt oda, kiszökött a kertből és Palkó után eredt.

Eközben Palkó a szomszéd falu határába ért, és ott meglátott egy sántító kancát.

- Hát te meg mit keresel itt?

- Jaj ne is kérdezd! A gazdám rosszul bánt velem: megvert, nem adott enni-inni - panaszkodott a kanca.

- Gyere ide, adok neked egy kis répát - csalogatta Palkó a kancát.

A kanca megette a répát és lássatok csodát már is erősebb lett és szebb lett. Palkó a hátára pattant és bevágott az erdőbe. Ahogy mentek egyre beljebb a rengetegbe, neszezést hallottak az egyik bokorból. Palkó leugrott a kancáról és lerakta a földre a botot. Amikor szét akarta húzni a bokrot, hogy megnézze mi az, egy sas lecsapott a botra és elvitte. Palkó fel akart állni, hogy utána menjen, de egy ütést érzett a fején és elájult.

A kanca persze látta, hogy a sas elragadja Palkó féltett kincsét, ezért a sas után futott, de nyomát vesztette. Emiatt visszament arra a helyre, ahonnan elrabolta a sas a varázsbót, de Palkót nem találta ott. Megpróbált a nyomára bukkanni, de nem járt sikerrel. Éppen visszaért a szerencsétlenség helyszínére, ahol szembe találkozott egy kutyával, aki

[Ide írhatja a szöveget]

éppen szimatolt. Már éppen meg akarta szólítani, amikor megszólalt egy kis cincogó hang:

-Hát, te meg ki vagy?És mit keresel itt?

-Te beszélsz? - kérdezte meghökkenve a kutyától a kanca. - Igazából a gazdámot keresem.

-Nem, ezt nem én mondtam - mondta immár egy morgósabb hang, ami tényleg a kutyából jött. - Az előbbit a barátom, Cincogi kisasszony mondta.

- Arra még nem válaszoltál, hogy ki vagy! - cincogta egy ingerült hang a kutya mögül.

- Ó, bocsássatok meg a nevem: Borsóvirág.

- Igazán szép neved van! - mondta Cincogi kisasszony, aki abban a pillanatban ki is ugrott a kutya mögül.

- Engem Bodrinak hívnak. Ki a gazdád? - kérdezte a kutya.

- Palkó. Nem hisze...

- Palkó? Az én gazdám is Palkó volt! Biztosan ugyanarról az emberről beszélünk, hiszen eddig követtem a nyomát - vakkantotta Bodri boldogan.

- Tényleg? Akkor segítetek megkeresni?

- Hát persze! - cincogta Cincogi kisasszony.

- Ki tudnád szimatolni, hogy merre ment? - kérdezte a kanca.

A kutya válasz helyett elkezdett szaglászni.

Ez alatt Palkót a helybéli várban tartották fogva és 6 nap 6 éjjel mindig kifaggatta a király a versikével kapcsolatban. Mindig azt mondta, hogy ott van mellette a bot, mondja el a varázsigét és akkor a husáng biztos kiszabadítja, de Palkó kitalálta, hogy a király túl akar járni az eszén. Ezért nem is mondott semmit. A vár tömlöcében az első este halk szipogást hallott. Kiderült, hogy Tulipán föld királykisasszonya van ott börtönben, mert nem akart hozzá menni a király csúnya fiához. Ahogy egyre többet beszélgettek egyre jobban egymásba szerettek.

Közben Bodri és társai megérkeztek a várhoz. Cincogi kisasszony be tudott surranni, és megtalálta Palkót a börtönben. Palkó elmondta, hogy ellopták a varázsbotját, ezért az egérke átkutatta az egész várat és egy

[Ide írhatja a szöveget]

lezárt szobában megtalálta a botot. Szerencsére a szobának volt egy ablaka, így Borsóvirág felugratott az alakig és be tudta juttatni Bodrit, aki kihozta a botot.

A hetedik nappal a király újra vallatta Palkót, de a fiú meglátta szeretett kutyáját a trónterem sarkában a király mögött, és tudta, hogy ezúttal ellátja a gonosz király baját.

-Hát, rendben, íme a vers: Pördülj, fordulj botocska

Támadj rá a gonoszra!

Amikor a király már éppen megörült volna, hogy megvan a vers, egy jó nagy ütést érzett a fején, amitől rögtön elájult. A gonosz király alattvalói ujjongtak, hogy többé nem zsarnokoskodik felettük. Megkérték Palkót, hogy legyen a királyuk. Palkó mielőtt meghallgatta őket, kinyitotta a királykisasszony tömlöcének az ajtaját és utána megkereste hűséges kancáját. A kanca elmesélte, hogy, s miként találkozott barátaival. Palkó elvette a királykisasszonyt és király lett belőle. 7 nap s 7 éjjel tartott a lakodalom, ha nem hiszed el, járj utána. Még most is élnek, ha meg nem haltak.